

Hebben is hard, is lichaam, is twee benen.
Is zweten, moe zijn, schoppen tegen stenen.
Is met een stok je tegen honden weren.

Zijn is de ziel, is luisteren, is wijken.
Is zalig zijn en naar de einder kijken ,
Is door de wijde wereld naar je doel toe pelgrimeren.

Klaas van der Poel

Paraphrase op het gedicht *Hebben en Zijn* van Ed Hoornik

Hebben en Zijn

Op school stonden ze op het bord geschreven,
het werkwoord hebben en het werkwoord zijn;
hiermee was tijd, was eeuwigheid gegeven,
de ene werkelijkheid, de and`re schijn.

Hebben is niets. Is oorlog. Is niet leven.
Is van de wereld en haar goden zijn.
Zijn is, boven die dingen uitgeheven,
vervuld worden van goddelijke pijn.

Hebben is hard. Is lichaam. Is twee borsten.
Is naar de aarde hongeren en dorsten.
Is enkel zinnen, enkel botte plicht.

Zijn is de ziel, is luisteren, is wijken,
is kind worden en naar de sterren kijken,
en daarheen langzaam worden opgelicht.

Ed Hoornik

Het menselijk bestaan,
Daamen, Den Haag 1951.

KLaas van der Poel